

Ránciskola és bújócska

– Mama, te is jártál ránciskolába? – kérdezi Lilla pofon hirtelenségével, képeskönyvéből felpillantva. Fényekkel, virágokkal és pillangókkal teli azok a szép szemek. De sok szép királyfi, göndör hajú költő fog beleszédülni egykor!

– Hová, drágaságom? – értetlenkedik nagymama.

– Ránciskolába. A Dana nagyija a ránciskolában ismerkedett meg a nagyapájával. Ott szerelmesedtek egymásba. Te hol ismerkedtél meg nagyapával?

Nagyi a gondolataiba merül, arcán pír vet az emlékezés, szeme bepárasodik, mint az ablakok napkeltekor, és mesélni kezd, elmeséli kettejük találkozásának csodálatos, ám igaz történetét.

– Nagyi, ti is fiatalok voltatok akkor?

– Hát persze, drága kis csillagom, nagyon fiatalok voltunk, nagyapád helyes fiú volt, egyből megakadt rajta a szemem.

– Megakadt? És mondd csak, nem fájt? Nagyapa nem haragudott meg érte?

– Tudod, ezt csak úgy mondja az ember, azt jelenti, hogy nagyon megtetszett.

– Aha.

– Fülíg szerelmes lettem abba a fiúba.

– A füleden túl már nem voltál szerelmes?

Nagyi zavartan hunyorog, szemüvegét babrálgatja. Nem könnyű ám nagymamának lenni!

– Szerelmes voltam én tetőtől talpig, a lábujjamtól a fejem búbjáig.

– Ti már akkor is a nagyszüleim voltatok?

– Nem, akkor még nem voltunk azok, csak egy szerelmes ifjú pár. Nemhogy te, de még a te szüleid sem voltak meg akkor.

– És még nem is lehetett tudni, hogy azok lesztek, eszetekbe sem jutottam én? – Pillantásában van némi szomorúság, csöppnyi méltatlankodás.

Nagyin látszott, hogy nincs felkészülve efféle kérdésekre. Mentegetőzésnek tűnik, amit mond: – Az a fontos, édes kincsem, hogy most itt vagy és szerethetünk téged, és te is szerethetsz minket. Ugye szeretsz?

– Szeretlek nagyi, és szeretem anyát, apát, nagyapót, Ákost, Szabit, Balut, Cirókat... Hirtelen átöleli a nagyi nyakát és cuppanós puszt nyom a barázdált arcra. Szemhunyás múlva már a másik szobából hallatszik a szíromrebbenésű hangocska: -Nagyi, légy szíves keress meg!

Nagyi nem habozik, elindul megkeresni az ő elveszett kis unokáját. De nini! A függöny mintha mozogna, s az a két pici piros szandál sem volt ott azelőtt. S lássatok csudát! Az a két kis szandál Lilluskában folytatódik. A függönyt félrehúzza Lilla áll teljes életnagyságban nagyi előtt.

– Nagyi, így könnyű, így nem ér: ott keressél, ahol nem vagyok! Akkor biztosan nem találsz meg ilyen hamar.

Úgy is lett. Nagyi talán még most is keresi Lillát. Nem venné a lelkére, ha egy puszt nem cuppanthatna a kipirult arcockára.